

folkning, der mener, at det skal Danmark ikke deltage i.

Det, der jo var lidt interessant, var, at under Kosovokonflikten, hvor danskerne viste nationalt sammenhold osv., ja, da var der jo tale om, at man burde have en folkeafstemning om at få afskaffet det danske forsvarsforbehold, for man kunne ligesom mærke, hvordan stemningen var i befolkningen.

Det er jo nok også sådan, det kommer til at gå med de resterende tre forbehold, for selv om udenrigsministeren har erklæret eller ligefrem garanteret, at der ikke kommer flere folkeafstemninger om de danske EU-forbehold før næste folketingsvalg, ja, så kan det jo enten betyde, at der kommer et folketingsvalg meget hurtigt, så man kan få en folkeafstemning mere, eller også, at man har en ganske anden plan, nemlig at man vil afvente, at stemningen i befolkningen er så positiv, at man tør gå ud og tage en folkeafstemning i håbet om at vinde den.

Så er der tilbage diskussionen om, hvorvidt det nu vil være klogt så at afholde sådan en folkeafstemning sammen med den, der allerede er bebudet den 28. september. Vi forestiller os ikke, at der er to folkeafstemninger. Altså formålet er ikke, at man skal have to stemmesedler, én, hvor man skal stemme ja eller nej til at opgive kronen, og så én, hvor man skal stemme ja eller nej til de fire forbehold. Altså hvis der var flertal i Folketinget for det her forslag, ville det betyde, at der kun var én folkeafstemning, blot for at den misforståelse skal være fjernet.

Endelig kan man jo stille det retoriske spørgsmål, som hr. Frank Dahlgaard meget intelligent gjorde: Hvad sker der efter afstemningen den 28. september i år? Hr. Frank Dahlgaard forestillede sig den situation, at det blev et ja. Ville man så kunne forestille sig en ny afstemning, hvis man fortrød senere hen? Næppe, al den stund det er sådan, at når først vi har sagt ja til at deltage i Den Økonomiske og Monetære Union, så er det at komme ud af den igen jo ikke helt så nemt, som nogle giver udtryk for.

Næh, det er meget sjovere at diskutere, hvad der sker, når den danske befolkning forhåbentlig stemmer nej den 28. september. Hvor lang tid vil der så gå, før man prøver igen? Og vil man fortsætte med at have salamimetoden, eller vil man så turde lægge alle fire forbehold ud til folkeafstemning igen? Det kan kun fremtiden vise.

Vi har en stærk fornemmelse af, at når man skal se på de her ting blandt unionstilhængerne, så er man langt mere optaget af at tænke taktik, end man er af at tænke på, at der faktisk er en befolkning, som, når den går til folkeafstemningsurnen og sætter sit kryds, gør det, fordi den mener det, og ikke blot gør det, fordi den mere eller mindre er blevet taget ved næsen eller ikke ved, hvad den tænker og tror.

Og alle de meningsmålinger, der er, og afstemningsresultaterne fra både 1992 og 1993 og 1998, viser jo, at den danske befolkning er mere eller mindre delt midt over i de her spørgsmål, og det burde en regering, der går ud og siger, at den repræsenterer hele den danske befolkning, respektere i langt højere grad, og ikke, som tilfældet er i dag, dagligt undergrave de fire forbehold ved, at man på forskellig vis fortolker og deltager, alt det man har lyst til.

Vi har konstateret, at der ikke er flertal for det her forslag, men har jo så om ikke andet fået opfyldt den ene af vores målsætninger, nemlig at få afsløret, at unionstilhængerne, som ellers taler så varmt for at få afskaffet de fire forbehold, kun tør gøre det med salamimetoden. Man tør ikke give befolkningen den mulighed at stemme om det hele på en gang, og det i sig selv har selvfølgelig været et formål med debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 159:

Forslag til folketingsbeslutning om at holde fast i kronen.

Af Frank Dahlgaard (UP).

(Fremsat 12/5 2000).